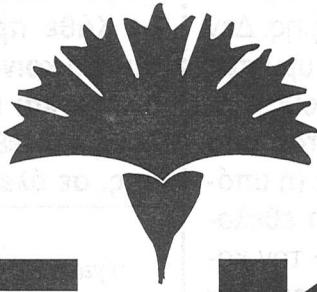

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

“Και σας μιλώ γι’ αυτά,
γιατί δεν ξέρω τίποτα που να μην το συνηθίσατε.
(Όμως δεν) Προσκυνώ”.
(Σεφέρης)

Νοέμβρης 2000

A.S.K.E.

Μέχρι πριν από λίγο καιρό λίγοι ήσαν αυτοί που αντιδρούσαν σε ό,τι κακό συνέβαινε γύρω τους. Οι πιο πολλοί είχαν φτάσει στο σημείο να αποδέχονται αδιαμαρτύρητα ακόμη και τις προσωπικές ταλαιπωρίες και εξευτελισμούς, πέρα από τις κοινωνικές αδικίες και τις εθνικές ταπεινώσεις: να συμβιβάζονται με το απεριγραπτό χάος π.χ. στις συγκοινωνίες μέχρι και την έσχατη μορφή της διαφθοράς: να λένε κι αυτοί «αυτή είναι η Ελλάδα» (!) και να «προσκυνούν».

Σήμερα, όμως, πολλά σημάδια δείχνουν πως τα πάντα αλλάζουν. Και κυρίως η αντίδραση στο τραγικό, το παράλογο πολύνεκρο ναυάγιο. Λειτούργησε σαν μοχλός, που τράβηξε την πέτρα και ξεσκέπασε τη σκωληκοφωλιά. Η αγανάκτηση οδήγησε πολλούς και στη σκέψη: Μήπως για όλες τις συμφορές μας δε φταίει «η μοίρα η κακιά μας» (όπως λέει ο Βάρναλης, με θλίψη γι’ αυτούς που το πιστεύουν), αλλά κάποιοι που απ’ αυτά κερδίζουν και, βέβαια, εμείς που τους ανεχόμαστε και τους στηρίζουμε;

Και όταν ήλθε η αποκάλυψη για τις πράξεις και παραλείψεις αυτών που όφειλαν να προστατεύουν τουλάχιστον τη ζωή των ανύποπτων θυμάτων τους, ανέκυψαν αμείλικτα πλέον πολλά ερωτηματικά: ποιος κερδίζει από τη διάλυση της γεωργίας και βιομηχανίας μας· ποιος επωφελείται από το απόλυτο χάος στην υγεία και την παιδεία μας· γιατί αυξάνεται η ανέχεια και η ανεργία· γιατί μας «κλείδωσαν στην ΟΝΕ» και τώρα «πάνε όλα φούντο»· γιατί παγίδεψαν και παράδωσαν τον Οτσαλάν (αιώνιο αίσχος για τη χώρα μας) και γιατί αυξάνονται οι κίνδυνοι για την (όποια) δημοκρατία μας· τι σημαίνει αυτή η παθολογική στροφή στα λαχεία, τις λοταρίες και το χρηματιστήριο· γιατί καταστρέφονται όλα τα οικοσυστήματα και δηλητηριάζονται ακόμη και οι τροφές μας· και, τέλος, γιατί η διαφθορά διαποτίζει την κοινωνία μας ως το μεδούλι;

Η απάντηση σ’ αυτά θα είναι και η αρχή της αντίστροφης πορείας, της ανοδικής.

Το σύστημα κέρδους-εξουσίας και η υποδούλωση σ’ αυτό.

Το σύστημα του άνομου και απάνθρωπου κέρδους και εξουσίας, μέσω των οργανισμών που το εκφράζουν και το καθοδηγούν και των πολιτικών (και άλλων...) ηγεσιών που αυτό τοποθετεί και ελέγχει, έχει επιτεθεί, πλέον, ολόπλευρα, κατά της ανθρωπότητας. Τώρα, μάλιστα, δεν ενδιαφέρεται για κέρδη και εξουσία από την εκμετάλλευση των παραγωγικών δυνάμεων και την ικανοποίηση ανθρώπινων αναγκών. **Θέλει κέρδη από τα χρήματα** μέσω των τραπεζών και των χρηματιστηρίων και απεριόριστη εξουσία. Το τυφλό πάθος για κέρδος και εξουσία και η αδιαφορία μέχρι και το σαδισμό για τον άνθρωπο και τη φύση μετέτρεψαν τον ορθολογισμό σε παραλήρημα, την επιστήμη και τεχνολογία από βοηθό (που έπρεπε να είναι) σε μάστιγα της ανθρωπότητας. Η υγεία, η παιδεία, η παραγωγή των βασικών αγαθών (υλικών και πολιτιστικών), η πληροφόρηση, αντί να είναι υπόθεση των κοινωνιών (προσαρμοσμένες στις ιδιαίτερες συνθήκες και ανάγκες τους) γίνονται πεδία άντλησης κέρδους και άσκησης εξουσίας και χειραγώγησης.

Λογικό επακόλουθο να μην επιτρέπεται (όσο μπορούν...) η πραγματικά δημοκρατική οργάνωση των κοινωνιών και να προωθούνται μέσω της διαφθοράς τα όργανα που θα εξυπηρετούν το καθεστώς αυτό. Λογικό (!) επακόλουθο να ευνοείται και η εξάπλωση των ναρκωτικών ως πηγής κέρδους αλλά και ως μέσου για αποδυνάμωση κάθε δυνητικής αντίστασης, ιδίως εκ μέρους της νεολαίας...

Και όλα αυτά εν ονόματι του ορθολογισμού, του εκσυγχρονισμού και της κατοχύρωσης των ατομικών δικαιωμάτων!!.

ΕΟΚ και ελευθεροτυπία

(από απόρρητη εγκύλιο της Κομισιόν, που «διέρρευσε»)
«...το να εξηγούμε τα πάντα και να υιοθετούμε ένα μοντέλο εξαντλητικής παρονοίασης προκαλεί νέες ερωτήσεις, οι οποίες μπορούν να αποφεύγονται, εάν μάθουμε να παγώνουμε ένα τμήμα πληροφοριών... Μια δύση κυνισμού και, μερικές φορές, υποκριτικής στον τρόπο παροχής πληροφοριών είναι απαραίτητη».

Το καθεστώς της εξάρτησης πολλαπλασιάζει τα δεινά.

Τα παραπάνω ισχύουν και για τη δική μας κοινωνία και μάλιστα σε πολλαπλάσιο βαθμό. Αιτία το καθεστώς της εξάρτησης, το καθεστώς του προτεκτοράτου, που επιβλήθηκε στη χώρα μας από τις «προστάτιδες» δυνάμεις τότε (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία) και συνεχίζεται από τις σημερινές (Διευθυντήριο ΕΟΚ και ΗΠΑ). Ένα τέτοιο καθεστώς δε μπορεί παρά να λειτουργεί μόνο για το συμφέρον του προστάτη και με κάθε τρόπο να προσπαθεί να διαιωνίζει την ύπαρξή του. Δε θα ε-

πέτρεπε, όσο μπορούσε, πραγματική ανάπτυξη της κοινωνίας μας. Αντίθετα, θα ευνοούσε το μεταπρατικό και παρασιτικό χαρακτήρα της οικονομίας, που θα βάθαινε την εξάρτηση και θα διευκόλυνε την στήριξη ηγεσιών πειθήνιων στους προστάτες. Αναγκαστικό αποτέλεσμα μιας τέτοιας διαδικασίας είναι η διαφθορά, ενδημικό φαινόμενο στη χώρα μας, που όμως τα τελευταία χρόνια πήρε τη μορφή επιδημίας. Διαποτίζει και τον τελευταίο ιστό της κοινωνίας μας και απει-

λεί τα πάντα με διάλυση.

Πώς, όμως, αλλιώς να στηριχθούν πολιτικές φανερά αντίθετες προς το κοινωνικό και εθνικό συμφέρον; Πώς να εξευρεθούν και να συντηρηθούν όργανα κατάλληλα γι' αυτές; Δεν αρκεί να ελέγχουν τα μέσα διαμόρφωσης κοινής γνώμης. Δεν αρκεί να εξαγοράζουν ή να εκβιάζουν απολογητές, υμητές και χειροκροτητές του καθεστώτος. Πρέπει και να έχουν εξασφαλισμένο ακροατήριο. Έτσι η διαφθορά αρχίζοντας από ψηλά δημιουργεί μεγάλους ή μικρούς ευνοημένους (ή υπόσχεται να δημιουργήσει...), που θα είναι έτοιμοι να εθελοτυφλούν και να παραλογίζονται. Τότε θα «βλέπουν» την καταστροφή που φέρνει η ΟΝΕ ως... όραμα παραδείσου. Την παραπέρα προώθηση των στρατοκρατών της Άγκυρας στην Κύπρο και το Αιγαίο ως... ειρηνική, βήμα προς βήμα, πορεία. Την ανεργία και την ανέχεια ως... προσαρμογή στην παγκοσμιοποίηση.

Όλα είναι δυνατά , αρκεί...

Μέχρι πριν από λίγους μήνες όλοι, σχεδόν, είχαν πεισθεί ότι τίποτα δε μπορούμε να κάνουμε για να αλλάξουμε τη «μοίρα» μας, ότι όλες οι συμφορές που φέρνει η αμερικάνικη παγκοσμιοποίηση είναι αναπόφευκτες, αφού και η επιβολή της Νέας Τάξης είναι μονόδρομος και άρα αναγκαία η συμμόρφωσή μας σ' αυτήν (!). Έτσι θεωρούσαν σαν κάτι φυσικό να αποδέχονται την πιθανή ένταξή τους στο 1/3 (τουλάχιστον) των καταδικασμένων, των απόκληρων της κοινωνίας μας! Θεωρούσαν σαν κάτι φυσικό η κυβέρνησή μας να δικαιολογεί μονίμως τις επιθέσεις των εχθρών της χώρας μας. [Χαρακτηριστική περίπτωση ο Γιωργάκης..., που όμως παραμένει υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας και προορίζεται ως και ...πρωθυπουργός!!]. Αποδέχονταν τη γενική παράλυση και

- Να αποχωρήσουμε αμέσως από την ΕΟΚ

Είναι όχι μόνο αναγκαίο αλλά και απολύτως δυνατό. Όλοι πια βλέπουν ότι: Διαλύει την οικονομία και την κοινωνία μας. Επιχειρεί να σβήσει την ιστορία και τον πολιτισμό μας (ακόμη και το θρήσκευμα της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων προσπαθεί να το παρουσιάσει ως ...βαρβαρισμό!). Ενθαρρύνει και στηρίζει κάθε αμφισβήτηση της εθνικής μας κυριαρχίας. Με ένα μικρό μέρος από όσα μας παίρνει «χρηματοδοτεί» έργα σύμφωνα με τα συμφέροντά της. **Διαφέρουμε ιστορικά, εθνικά, γλωσσικά, πολιτιστικά, γεωγραφικά** και δε θα γίνουμε συντεύθυνοι για τα αποικιοκρατικά εγκλήματά τους.

Ακόμα και οι λαοί που αποτελούν μέρος του πυρήνα της ετοιμάζονται να αποχωρήσουν μπροστά στις «ενισχυμένες συνεργασίες» και την «ευελιξία» των γερμανογαλλικών διευθυντικών προθέσεων; Τι έπαθε η Νορβηγία, που αρνήθηκε την ένταξη;

- **Να αποδεσμευθούμε από κάθε υπερεθνικό οργανισμό** που ακυρώνει τη δυνατότητα για οικονομική, κοινωνική, πολιτική και πολιτισμική αυτόνομη πορεία, με παράλληλη προσπάθεια ενίσχυσης κάθε πραγματικά ανεξάρτητου διεθνούς οργανισμού, που προωθεί το διεθνές δίκαιο και την ανάπτυξη των διεθνών σχέσεων, που στηρίζονται σ' αυτό.

- **Να προωθήσουμε και επιβάλουμε την κοινωνική συμμετοχή, καθοδήγηση και έλεγχο σε κάθε δραστηριότητα παραγωγική και πολιτιστική.** Μόνο έτσι θα μπορούμε να έχουμε ανθρώπινη παιδεία και υγεία, εργασία για όλους και ανθρώπινες συνθήκες ζωής, πραγματική πληροφόρηση, ψυχαγωγία και

Και όταν μια τέτοιας φύσεως διαφθορά διαδοθεί, μέσα μάλιστα σε ένα γενικότερο σύστημα επιδίωξης και αποθέωσης του κέρδους, πώς να μην κυριαρχήσει η λογική του «ο σώζων εαυτόν σωθήτω»;

Κάθε προσπάθεια (η μόνη ελπίδα), λοιπόν, για δημιουργία κοινωνίας και ανθρώπων με ανθρώπινη ζωή απαιτεί αγώνα και κατά του συστήματος του καπιταλιστικού κέρδους και εξουσίας και κατά του καθεστώτος της εξάρτησης, σε όλες τις μορφές της.

Οι «σύμμαχοί» μας

(για το φιάσκο στην άσκηση την ΝΑΤΟ, που μας εμπόδισαν να πετάμε πάνω από τα νησιά μας).

«Το θέμα είναι σοβαρό για την Ελλάδα. Εμείς όμως δεν έχουμε κανένα συμφέρον να αναμιχθούμε»(!) Υπουργός Άμυνας της Γαλλίας και προεδρεύων στην ΕΟΚ...

διαφθορά, ως «μοίρα» της Ελλάδας και τα παρόμοια.

Όμως όλα πλέον έχουν αλλάξει. Σε όλο τον κόσμο ξεκίνησε η επίθεση κατά της παγκοσμιοποίησης και των οργάνων της, τόσο που δεν τολμούν, ήδη, ούτε να συνεδριάσουν. Κινήματα αναφαίνονται παντού και οι ίδιοι οι Ευρωπαίοι αντιδρούν στην έκφραση της παγκοσμιοποίησης με τη μορφή της ΕΟΚ και της ΟΝΕ της. Οι Δανοί ψήφισαν εναντίον της, το ίδιο θα κάνουν και οι Βρετανοί και οι Σουηδοί και σε λίγο θα τους ακολουθήσουν όλοι (!) οι άλλοι. Η Ρωσία ανανακάμπτει και δηλώνει ότι «δε θα είναι η πόρνη των Δυτικών»!

Πολλοί, ακόμη και από τους ίδιους τους εκπροσώπους της ιθύνουσας τάξης της Δύσης, άρχισαν να αισθάνονται τον κίνδυνο και να ζητούν μέτρα συγκράτησης του παραλογισμού του καθεστώτος της κερδοσκοπίας-εξουσίας, που τους οδηγεί στον κρημνό.

Γιατί να διστάζουμε, πλέον, εμείς;

Τί πρέπει να κάνουμε

έλεγχο κάθε εξουσίας.

Αυτά μπορούμε να τα επιτύχουμε, αν:

- πάψουμε να στηρίζουμε με την ψήφο μας ή την ανοχή μας αυτούς που υπηρετούν, θετικά ή «αρνητικά», το καθεστώς της κερδοσκοπίας και της υποτέλειας.

- παίρνουμε μέρος, με όποιο τρόπο, σε κάθε κίνημα ή εκδήλωση που πολεμά ή, έστω, αμφισβήτεί αυτό το καθεστώς.

- ενδυνάμωνυμε και υποστηρίζουμε, ειδικότερα, το κίνημα κατά της ΕΟΚ, που άρχισε ήδη να εκδηλώνεται δυναμικά παντού.

- Αντιτασσόμαστε δυναμικά σε κάθε εκδήλωση παραλογισμού, όπως στην παράδοση των λιμανιών και των εθνικών οδών στην εκμετάλλευση... Ιδιωτών(!) και σε κάθε εστία και κρούσμα διαφθοράς, ώστε τουλάχιστον να ντρέπονται και να φοβούνται να κυκλοφορούν οι αχρείοι.

- Δε δεχόμαστε να ξεχνάμε τα πάντα και να συνηθίζουμε σε όλα τα δεινά, σαν να ήταν μοιραία.

- Όσοι, έστω και κατά ένα μέρος,

αισθάνονται ότι αυτά τους αφορούν και πως μπορούν κάτι γι' αυτά να κάνουν, ας βοηθήσουν στον αγώνα του Α.Σ.Κ.Ε. (από τα Μ.Μ.Ε., βέβαια, δε θα ακούσουν τίποτα για μας!) για μια ανθρώπινη κοινωνία στη χώρα μας και, όσο αναλογεί στις δυνάμεις μας, σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Η Ε.Ε. του ΑΣΚΕ

Καργόπουλος Νίκος
Κοντοστέργιος Σεραφείμ
Λαουρδέκης Γιώργος
Λεοντόπουλος Νίκος
Μητσάκη Ελένη
Μπαντί-Βλαχογιάννη Λ.
Στενός Σήφης